

תת"ע (תל אביב) 10771-12-15 - מדינת ישראל נ' גל חזאן

תת"ע (תל-אביב-יפו) 10771-12-15 - מדינת ישראל נ' גל חזאן-שלום תל-אביב-יפו

תת"ע (תל-אביב-יפו) 10771-12-15

מדינת ישראל

נגד

גל חזאן

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בתל-אביב-יפו

[09.10.2016]

כב' השופט עופר נהרי

הכרעת דין

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום אשר בו יוחסה לו עבירה של נהיגה ברכב בדרך עירונית בה מותרת מהירות מירבית של 50 קמ"ש, במהירות של 77 קמ"ש, וזאת בניגוד לתקנה 54 (א) לתקנות התעבורה.

מדובר באכיפה באמצעות מצלמת מהירות.

בישיבת הקראה הנאשם כפר בכך שהעבירה בוצעה על ידו. כלומר, הנאשם כפר בכך שהוא נהג ברכב במקום ובזמן. הנאשם לא חלק על כך שעסקין ברכב אשר רשום על שמו.

הנאשם גם ציין כי הוא איננו כופר בכך שבאמצעות הרכב המדובר בוצעה העבירה המדוברת. (ראה פרוטוקול הקראה מיום 28/3/16).

הנאשם הוסיף וטען כי אדם אחר (מר סמיר אבו ערארה, לדברי הנאשם) הוא שהחזיק ברכב בעת הרלבנטית.

הנאשם לא חלק כאמור על כך שבכל מועד רלבנטי לאירוע בתיק דנן הוא (הנאשם) היה הבעלים הרשום של הרכב.

בהמשך, וטרם מועד ההוכחות, העביר הנאשם לבית המשפט בקשה אשר לוותה בתצהיר חתום בפני עורך דין (עו"ד

רובין שי) בה הוא (הנאשם) מבקש שהדו"ח יוסב על שם אמו (הגב' חנה חזאן) המצהירה בתצהיר האמור כי היא זו

שהחזיקה ונהיגה ברכב בעת הרלבנטית. (ראה בקשת נאשם ותצהיר נילווח לה מיום 12/7/16).

בדיון שהתקיים ביום 18/7/16 ולכשהתעוררה מטבע הדברים התהייה הכיצד מחד גיסא טען הנאשם כי מר סמיר אבו

ערארה נהג ברכבו ומאידך טען הנאשם (ותמך בתצהיר של אימו בפני עורך דין כי היא שנהגה ברכבו) השיב הנאשם כי

אמו עשתה את התצהיר "בתמימות" וכי הוא טוען כי בעצם מר סמיר אבו ערארה הוא שנהג ברכבו ולא אמו הגב'

חנה חזאן שאת תצהירה על כי היא נהגה הגיש הנאשם לבית המשפט. (ראה פרוטוקול מיום 18/7/16).

ביום 21/9/16 התקיים לבקשת הנאשם דיון הוכחות אשר אליו זומן כעד הגנה, לבקשת הנאשם, מר סמיר אבו

ערארה.

בדיון ההוכחות הנ"ל, ובהסכמה, הגיש התובע המסטרתי במסגרת פרשת התביעה תעודת עובד ציבור ממשרד הרישוי

על כי אכן הרכב המדובר היה בבעלות הנאשם בכל עת רלבנטית (סומנה ת/1) (דבר אשר עליו הנאשם לא חלק

כאמור).

עוד הוגשו, בהסכמה, מסמכי האכיפה תוצר מצלמת המהירות שבאמצעותה נקלט הרכב המדובר בעת הרלבנטית

אגב ביצוע עבירה המהירות (סומנו ת/2, ת/3) כאשר, כזכור, הנאשם לא חלק על עצם קיום העבירה (להבדיל מזהות

הנהג).

מטעם ההגנה העיד במהלך דיון ההוכחות העד מר סמיר אבו ערארה כאמור.

במהלך דיון ההוכחות הוגשו שני תצהירים החתומים ע"י הנאשם (שאת אחד מהם הביא עימו העד סמיר אבו ערארה).

בתצהיר שסומן ת/4 הצהיר הנאשם תחת אזהרה בפני עורך דין (עורך דין רובין שי) כי הוא (הנאשם) לא נהג ברכב.

בתצהיר שסומן ת/5 הצהיר הנאשם תחת אזהרה בפני עורך דין (עורך דין רובין שי) כי הוא (הנאשם) כן נהג ברכב.

הצדדים סיכמו בעל פה.

מסקנתי בעקבות מתן הדעת לראיות, לעדויות, וגם להוראת סעיף 27 ב לפקודת התעבורה, כי דין הנאשם להרשעה

בעבירה שיוחסה לו.

ואסביר:

כזכור, לא קמה מחלוקת בפי הנאשם כי הרכב המדובר היה רשום על שמו במועד האירוע.

כזכור, גם לא קמה מחלוקת בפי הנאשם כי באמצעות רכבו הנ"ל בוצעה אכן עבירת המהירות הנטענת.

הגנתו של הנאשם התמצתה אם כך כאמור בטענה כי אחר החזיק ונהג ברכבו.

לא מצאתי כי עלה בידי הנאשם כבעלים לעמוד בנטל אשר כתפיו מכח הוראת המחוקק בסעיף 27 ב' לפקודת התעבורה לפיה מקום שנעשתה עבירת תעבורה ברכב, רואים את בעל הרכב כאילו הוא נהג ברכב אותה שעה, זולת אך הוכיח מי נהג ברכב.

לא מצאתי שהנאשם הוכיח כי אחר נהג ברכבו.

הנאשם נאלץ להודות בבית המשפט כי הוא בחר להגיש לבית המשפט תצהיר תחת אזהרה אשר בו אמו, הגב' חנה חזאן, מצהירה כי היא נהגה ברכב, וזאת עת הסתבר עם זאת מאוחר יותר, מפי הנאשם עצמו, כי אמו אך חתמה על תצהיר זה שהגיש הוא לדבריו "בתמימות" וכי, לדברי הנאשם, בעצם לא היא שנהגה ברכב. למעשה (במילים עדינות) הוגש ע"י הנאשם לבית המשפט תצהיר (של אמו) אשר תוכנו איננו משקף את המציאות (כך לגרסת הנאשם עצמו).

ואם בכך לא די, מאוחר יותר הוברר שהנאשם עצמו הצהיר, תחת אזהרה, על כי הוא לא נהג ברכב, אך גם הצהיר תחת אזהרה (בתצהיר אחר) כי הוא כן נהג ברכב.

צר לי, אך בנסיבות אלה קיים בידי, בלשון המעטה, קושי להסתמך על גרסת הנאשם בקשר עם האירוע שעל הפרק. אני מתקשה לראות, בכל הכבוד, הכיצד נאשם שבעניינו מוגשים לבית המשפט שלושה תצהירים שונים - האחד בו אימו מצהירה תחת אזהרה שהיא נהגה ברכב - השני בו הוא מצהיר תחת אזהרה שפלוני אחר נהג ברכב - והשלישי בו הוא עצמו מצהיר תחת אזהרה שהוא עצמו נהג ברכב, ומכיר הנאשם, בפני בית המשפט, בכך כי, כי לדבריו, שניים משלושת התצהירים מטעמו הם "שקריים" (כך לדבריו שלו), יצפה הוא מבית המשפט ליתן אמון בגירסתו בתיק המדובר.

לא מצאתי כי עלה בידי הנאשם, באמצעות החקירה שערך בבית המשפט מול דוכן העדים אל מול העד מר סמיר אבו ערארה, להסיר מעצמו את הנטל כבעלים של הרכב על כי אחר כביכול נהג ברכבו.

העד מר סמיר אבו ערארה עשה עלי רושם ענייני ומהימן, ומיותר לציין כי להבדיל מהנאשם, ובכל הכבוד והערכה לנאשם, לא נמצאו מפי סמיר אבו ערארה תצהירים שונים עם גרסאות שונות הסותרות זו את זו כפי שניכר שנמצאו מפי הנאשם הנכבד.

בשולי הדברים אציין למען השקיפות כי בתום הדיון ציינתי בזהירות הראויה לפרוטוקול כי אני משאיר לשיקול דעת משטרת ישראל האם לפתוח בחקירה בקשר עם עניין התצהירים הסותרים על פניהם שהוגשו לבית המשפט בתיק זה.

לגוף האישום שבפני בתיק זה - הנאשם מורשע בביצוע העבירה שיוחסה לו בכתב האישום.

ניתנה היום, 09 אוקטובר 2016, במעמד הצדדים